

Wenzu jfittex lil Lucija

Traduzzjoni ta' DUN PAWL

(Jaqbad mal-ghadd ta' Settembru, 1944, ta' "Il-Malti" pag. 86)

M ULLEJ!" għajjat Wenzu: "Ismaghha! iġlorha miegħek, lilha u liż-żgħira tagħha: Inħaqru biżżejjed! Inħaqru biżżejjed!"

Kif stejjer minn dik id-dehxa li ma bħalha, u, waqt li qed ifittex jiftakar it-triq li għandu jagħmel, biex jara jekk hux ma' l-ewwel triq għandu jikser, u jekk mal-lemin jew max-xellug, jisma' wkoll minn din ġejjin ħsejjes kbar u li ma kellhom x'jaqsmu ma' ta' qabel, ilhna ta' għajat ta' ħkim, ta' krib, ta' biki ta' nisa, ta' twerżiq ta' tfal.

Baqa' sejjer, f'qalbu jistenna dejjem li jiltaqa' ma' Alla jaf liema niket. Meta wasal f'salib it-toroq, lemaħ min-naha l-wahda ġeugħa kbira nies ġejja 'l quddiem, u waqaf hemm biex iħalliha tgħaddi. Kienu morda li kienu sejrin jehduhom Lazzarett, uħud, imkaxkrin, għalxejn kienu jzommu, għalxejn kienu jhambqu li kienu jridu jmutu fuq soddthom, u xejn ma kien jiswielhom li jwiegħbu bi kliem ta' shit għad-dagħa u twissijiet tal-"monatti" li kienu jgorrhom; oħrajn mixjin ħiemda, bla ma juru b'ngiġħ, lanqas li kienu qegħdin iħossu minn xi haġa oħra, qishom mibluġħin, nisa bi trabi ma' għonqhom; tfal imwerwrin mill-għajat, minn dawk it-twissijiet, min-nies li kienu magħhom, aktar milli mill-ħsieb imbiegħed tal-mewt, li bi twerżiq qawwi kienu qegħdin jitolbu lil ommhom u lil dirgħajha l-imġarrba u darhom. Jaħsra! u aktarx li ommhom, li kienu jaħsbu li ħallewha rieqda fuq soddtha, kienet inxteħtet fuqha, għax kienet qabditha f'daqqa waħda l-pesta; u kienet qiegħda hemm mitlufa, biex jehduha fuq karru lazzarett, jew il-qabar, jekk il-karru jdum ma jiġi. Aktarx, oh ħsra li tisthoqqilha dnuġħ ta' mrrar aqwa! Li l-omm, midhija kollha bit-tbatijiet tagħha, kienet insiet kollox, lil uliedha wkoll, u ma kelliħex iżjed ħlif ħsieb wieħed: li tmut b'sikkitba.

B'danakollu, f'taħbila hekk kbira xi nies kienu għadhom juru qubija u ħniena: misserijiet, ommijiet, aħwa, ulied, miżzewġin, li kienu jwieżnu lill-għeżieħ tagħhom, u jissieħbu magħ-

hom bi kliem ta' farag: u mhux kbar biss, imma tfal żgħar, bnejtiet kienu jmexxu lil huthom iċ-ċkejknin, iżgħar minnhom, u, b'għaqal u moghdrija ta' kbar, kienu jwissuhom biex jisim-għu milli jghidulhom, u jagħmlulhom tajjeb li kienu sejrin fejn kien hemm min jieħu hsieb tagħhom biex ifejjaqhom.

Fost is-swied il-qalb u l-hlewwa ta' dehriet bħal dawu, haġa kienet qiegħda aktar tkeddu u żzommu fuq ix-xwiek lill-gerrej tagħna. Id-dar ma kelihix tkun il bogħod, u min jaf jekk qalb dawk in-nies.....

Imma kif għaddiet dik il-ġemgħa kollha ta' nies, u għaddielu dak it-taqtigħ il-qalb, dar fuq il-"monatt", li kien ġej wara, u staqsieh fuq it-triq u d-dar ta' Dun Ferrante. "Mur għand il-mniegħel, ja ċerċur", kienet it-twegħiba li ha. Lanqas ma habbel rasu biex jagħtih dik li kienet tixraqlu; imma kif lemah, żewġ meddjet ta' raġel il bogħod, kummissarju, li kien ġej f'tarf dik il-għaqda u kellu wiċċu aktar ta' nistrani, ten-nielu l-mistoqsija. Dan, juri bil-batar in-naħa li minnha kien ġej, qallu: "L-ewwel triq mal-lemin, la-ħħar dar kbira max-xellug."

B'xewqa ġdida u aqwa f'qalbu ż-żagħżuġħ ha għal dik in-naħa. Qiegħed fit-triq; jagħraf malajr id-dar minn qalb l-oħ-rajn, aktar baxxi u magħkusa; jersaq lejn il-bieb il-kbir, li hu magħluq, iqiegħed idu fuq il-habbata, u jzommha fuqha, bejn halltejn jekk iħabbatx jew le, bħalma fuq kus qabel ma jtalla' l-polza li fuqha hemm miktuba l-hajja jew il-mewt tiegħu.

Fl-aħħar jarfa' l-habbata u jagħti daqqa b'rieda sħiħa.

Kemm kemm wara tinfetah tieqa: mara tgħarrex tara min hemm, b'wiċċ ta' min qed jaħseb hażin, li donnu jgħid: "Monatti"? Gerrejja tat-triq? Kummissarji? Xjaten?

"Sinjura", qal Wenzu jħares 'il fuq u b'lehen aktarx imriegħed: "Hawn hawnhekk taqdi żagħżuġħa mir-raħal, jisimha Lučija?"

"M'għadhiex hawn iktar; itlaq," wiegħbet dik il-mara, u qabdet sa tagħlaq.

"Stenna ftit, jaħasra! M'għadhiex hawn iktar? Fejn hi?"

"Lazzaret"; u mill-ġdid riedet tagħlaq.

"Imma, stenna ftit, f'għieh is-sema! bil-pesta?"

"Iva. Xi haġa ġdida, jaqaw? Mur".

"Imsejken jien! Stenna: kienet magħdura hafna? Kemm ilu?"

Sa hawn it-tieqa lahqet inghalqet tassew.

“Sinjura! sinjura! kelma wahda biss, jahasra! għar-ruh l-imsejkna mejtin tiegħek! Ma jien nitolbok xejn minn tiegħek: oj!” Imma kien qisu qed jitkellem mal-ħajt.

Imnikket għall-bxara u mdagħdagħ għall-imgiba, Wenzu raġa' hataf il-habbata, u hekk imwieżen mal-bieb, erhilu sejjer iħażżiżha u jilwiha, jarfagħha biex iħabbat mill-gdid ta' miġnun imbagħad iżommha mertugħa. F'din it-taħwida dawwar wiċċu biex jara jekk mad-dwar kienx hemm xi ġar, li minnu kien minn jaf jista' jkseb xi taġħrif ta' akbar reqqa, xi tarf, xi dawl. Imma l-ewwel u l-wieħed li ra, kienet mara oħra, imbiegħda minnu xi għoxrin medda ta' riġei; li, b'wiċċ li kien jixhed biża', mibegħda, nuqqas ta' sabar, ħiena, b'għajnejn imberrqin, li kienu kieku jridu f'bin wieħed iħarsu lejha u jħarsu 'l bogħod, tiftaħ ħalqha bħal sejra tgħajjat b'kemm għandha ħila imma żzomm san-nifs, tarfa' żewġ dirgħajn niexfa, ittawwal u tiġbed lura żewġ idejn imkemmxin mitwijn qishom dwiefer bħal donnha kienet qiegħda tifttex li taħtaf xi haġa, kienet tidher li trid issejjah in-nies, imma hekk li xiħadd ma jintebax. Meta għajnejhom iltaqgħu jħarsu lejha xulxin hi ssir aktar kerha, bħal wieħed li nqabad għal għarrieda

“X'il-inniegħel?” beda Wenzu jarfa' hu wkoll idejha lejha il-mara; imma din, jiesha maqtugħ li gġiegħel lil min jaqbdha għal għarrieda, ħalliet taħrab il-għajta li zammet sa dak il-ħin: “Id-delliek! tuh! tuh! tuh! lid-delliek!”

“Min? jien! ja saħħara giddieba! iskot,” għajjat Wenzu u ta qabża lejha biex ibeżżagħha u jgegħelha tiskot. Imma ntebah malajr li kien jeħtieġu aktar li jaħseb għal rasu għat-twerżiq tax-xiħa. Bdew jingabru nies minn hawn u minn hemm; mhux dik il-kotra, li, għal haġa bħal din kienet tkun tlitt xhur ilu; imma aktar minn biżżejjed biex kienu jistgħu jagħmlu minn bniedem waħdu dak li kienu jridu. Filwaqt infethet mill-gdid it-tieqa u dik il-mara żorra ta' qabel xirfet did-darba, u qabdet tgħajjat hi wkoll: “Aqbduh, aqbduh; għax għandu jkun wieħed minn dawk il-ħajjiena li qegħdin jiġgerrew jidilku l-bibien tan-nies sewwa.”

Wenzu ma qagħadx jaħsibha; deherlu minn-ufih li l-aħjar haġa kienet li jeħles minn dawk, milli jibqa' jhaqqaqha magħhom: ta daqqa ta' għajjn għal-lemm u għax-xellug, biex jara

fejn kien hemm anqas nies, u żegġ minn dik in-naħa. Tafa' lura b'daqqa qawwiya ta' minkeb lil wiehed li kien qed jagħlaqlu t-triq; b'daqqa oħra fuq sidru raġġa' lura, tmienja jew għaxar meddjet ta' riġel, lil wiehed ieħor li kien ġej jiġri għal fuqu; u telaq b'ġirja ta' żiemel, b'idu merfugħa 'l fuq, magħluqa, imgħaqda, imhejji għal kull wiehed ieħor li jiġi bejn saqajh. It-triq quddiemu kienet dejjem bla nies, imma warajh kien jisma' taptip tas-saqajn, u aqwa mit-taptip dak il-għajet imqit: "Tih! tih! lid-delliek!" Ma kienx jaf meta kienu ser jieqfu, ma kienx jilmaħ fejn kien jista' jhares rasu. Id-dagħdigha saret fih telfa. id-dieqa tbiddlet fi qtigh il-qalb: u, jitlef id-dawl, medd idu fuq is-sikkina li kellu, ħariġha mill-għant, waqaf fuq riġlejh it-tnejn, dawwar lura wiċċ l-aktar ikrah u ta' kelb l-iżjed imgħaddab li kien qatt għamel f'ghomru; u, b'idu mtawla, ixejjer ix-xafra tleqq, għajjat: "Min għandu l-ħila, jiġi 'l quddiem, ja klieb! halli nidilku tassew b'din."

Imma b'għageb tiegħu ma' farag li kien qed ihoss fil-bogħod, ra li dawk, li kienu jogħtru warajh, kienu waqfu u kienu hemm bħal miḡxulin u li, bla ma jieħdu jgħawwu, kienu qegħdin b'idejhom merfugħin il fuq ixejru qishom imġienen bħal lin-nies li kienu 'l bogħod ġejjin għal warajh. Dar mill-ġdid u ra (għax it-taħwida kbira li kien fiha ma kenitx hallietu jara ftit qabel) karru, li kien riesaq, mhux biss imma serbut ta' karrijiet tal-mejtin imwensin min-nies, bħal li kien ra qabel; u wara, f'tit il bogħod, għaqda nies oħra żgħira li kienu jridu kieku huma wkoll jaħbtu għad-delliek u jaqbduh fin-nofs; imma kienu miż-mumin minn xkiel wiehed. Jara ruħu bejn żewġ nirien, ġieħ f'rasu li dak, li kien ta' waħx għal dawk, sata' jkun ta' ħelsien lilu; ħaseb li ma kienx il-waqt li jagħmilha tal-meżmiezi; raġa' daħħal is-sikkina fil-għant, inġiebed fil-ġenb, raġa' telaq jiġri lejn il-karrijiet, għadda l-ewwel wiehed, u għajnu waqgħet fit-tieni f'wesgħa ġmielha battala. Lois, jaqbeż: hu fuq, wieqaf fuq riġlu l-lemin, bix-xellug imdendel u dirgħajh merfugħa.

"Offi għalik! offi għalik!" għajtu għajta waħda l-monatti, li xi whud minnhom kienu sejr in wara l-ġemgħa tal-karrijiet b'riġlejh, oħrajn kienu biloieghda fuqhom, oħrajn, biex inġid u l-bieċa li tkexkex kif kienet, fuq l-iġsma mejta, ilegħlu minn kus kbir, li kien oieghed jagħmel id-dawra. "Offi għalik! kemm għamiltihom sabiħa!"

“Gejt titqiegħed taħt il-harsa tal-monatti; għamel li int qiegħed ġo knisja.” qallu wieħed mit-tnejn li kienu fuq il-karru fejn kien tala’ hu.

L-għedewwa, kif bdiet riesqa l-ġemgħa tal-karrijiet, il-bieċa l-kbira tagħhom kienu dawru daharhom u sejrin, mingħajr ma jehdew iġħajtu: “Tih, tih lid-delliek!” Xi wieħed kien qiegħed jargħa’ lura aktar bil-lajma, u jdur lura, b’wiċċ ikrah u tharrik ta’ theddid lejn Wenzu. li, mill-karru kien iwieġeb iġħaqqad idu u jxejjer biba.

“Halli lili nagħmel,” qallu wieħed mill-monatti; u, wara li ċarrat minn fuq il-ġisem ta’ mejjet bieċa moqżieža, għamilha b’heffa għoqdiet, għollieha bħal żbandola lejn dawk ta’ rashom iebes, u għamel ta’ bir-ruħu sejjer iwaddabilhom, u filwaqt iġħajjat: “Stennew ftit, ja klieb.”

Għal dal-għamil harbu kollha mwerwrin; u Wenzu ma rax iżjed hlief dhura tal-għedewwa u għeriekeb jiżfnu b’heffa, qishom il-għodda tal-mogħdija x-xaqq.

Qalb il-monatti gam għagħa ta’ rebħ, tfaqqiġħ ta’ daħk qawwi “uh” imtawwal donnu biex isieħeb il-harba.

“Ha, ha” tara jekk aħna nafux inħarsu n-nies sewwa?” qal lil Wenzu dak il-monatt: “Jiswa aktar wieħed minna minn miġa minn dawk il-ġwejjef. Viva l-pesta, mewt lill-karfa!”